

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd (....) által képviselt I.rendű felperes neve (...) I. rendű és dr. Ráthonyi Rita ügyvéd (....) által képviselt II.rendű felperes neve... Kft. (....) II. rendű felpereseknek az ÁFI ...Zrt. (...), ügyintéző: dr. Arany Beatrix felszámoló) és az általa meghatalmazott Dr. Maros Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Maros Miklós ügyvéd) által képviselt T... Zrt. „f.a.” (...) alperes ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében, amely perbe beavatkozott az alperes pernyertessége érdekében a BIS Csődgondnok és Tanácsadó Zrt. (1123 Budapest, Kékgolyó utca 10. II/6., ügyintéző: dr. Viszok József Gábor felszámolóbiztos) által képviselt Alperesi beavatkozó „f.a.” (1054 Budapest, Kálmán Imre u. 16.) beavatkozó, a Fővárosi Bíróság 2010. június 21. napján kelt, 1.P...../2009/26. sorszámú részítele ellen az alperes 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteleit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. és II. rendű felperes részére 12 500 - 12 500 (Tizenkettőezer-ötszáz - Tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 36 000 (Harminchatezer) forint fellebbezési illetéket külön felhívásra az államnak megfizetni.

A részítele ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság - a felperes keresetét elbírálván - részíteleiben megállapította, hogy az alperes 1998. szeptember 9. napjától azzal, hogy cégnevében a „TRAUBI” megjelölést használja, valamint azzal, hogy cégnevében 2005. június 30-tól a „TRAÜDI” megjelölést, valamint kereskedelmi névként (üzletjelzőként) a „TRAÜDI”, a „TRAUDI” megjelöléseket használja, valamint azzal, hogy 1998. szeptember 9. napjától a „TRAUBISODA”, 2004. szeptembere óta „TRAUBODA”, 2007. nyaratól kezdődően a „TRAUBI”, „TRAÜDI”, „TRA-ÜDI”, 2006. március 31-től kezdődően a „TRAUB” szókezdetet követően a szóvégi „i” helyett egy palackformát szerepeltető

megjelölést használ az általa gyártott és forgalmazott termékek nevéként elnevezésében, valamint reklámozásban és az üzleti levelezésben bitorolja az I. rendű felperes tulajdonában, a II. rendű felperes használatában álló ... lajstromszámú „TRAUBISODA” védjegyet. Az alperest abbahagyásra kötelezte és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperes részére 1 270 750 forint, a II. rendű felperes részére 522 750 forint perköltséget. Kötelezte az alperesi beavatkozót, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperes részére 125 000 forint, a II. rendű felperes részére 100 000 forint perköltséget. Az alperesnek a tárgyalás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasította.

Az ítélet tényállása szerint az I. rendű felperes jogutódlás folytán jogosultja a ... lajstromszámú, ... 9-i elsőbbségű „TRAUBISODA” szóvédjegynek, amely a Nizzai Megállapodás szerint a 32. osztályba sorolt gyümölcslevek, és a 33. osztályba sorolt borok (fröccsök) tekintetében áll oltalom alatt azzal, hogy a nemzetközi védjegy oltalmát 1993. november 22-én terjesztették ki Magyarországra. A II. rendű felperes az I. rendű felperessel 1995. július 1-én megkötött szerződés alapján „Traubisoda” szénsavas üdítőitalt gyárt és forgalmaz. A II. rendű felperes a védjegylajstromba bejegyzett használója. Az I. rendű felperes jogosultja továbbá az ... 22-i elsőbbségű... nemzetközi lajstromszámú „TRAUBISODA” szóvédjegynek.

Az alperes ... 9-i létesítő okirattal került megalakításra T... Rt. elnevezéssel. Cégnéve 2005. június 30-tól T... Rt. Az alperes a 2005. június 30-i cégnév változását követően kereskedelmi névként (üzletjelzőként) használja a „TRAUDI” és „TRAÜDI” megjelöléseket.

Az alperes a jogosultja a ... lajstromszámú „TRAUBI” közösségi védjegynek ... 16-i elsőbbséggel. Az alperes közösségi védjegyének törlése iránt az OHIM előtt eljárás folyik, az OHIM 2010. február 2-án hozott nem jogerős határozatában a kérelmet elutasította. A Fővárosi Bíróság 1.P.25.719/2009. szám alatt folyó, az alperes közösségi védjegyhasználatától való eltiltása ügyében a 25. számú - nem jogerős - ítéletével eltiltotta az alperest közösségi védjegye magyarországi használatától.

Az alperes a jogosultja a ... lajstromszámú „Csak a balatonvilágosi az igazi” ... 8-i elsőbbségű védjegynek a 32. osztályba tartozó ásványvizek és üdítőitalok vonatkozásában, továbbá védjegybejelentést tett az alperes „A természet ajándéka” jelmondat oltalmát kérve, amely lajstromozási eljárás folyamatban van. A ... lajstromszámú „TRAUBISODA” szóvédjegy ... ügyszám alatt B... C... jogosult vonatkozásában ideiglenes elutasításra került, míg a ... ügyszámon alperes vonatkozásában ideiglenes elutasításra került.

Tényként állapította meg végül az elsőfokú bíróság, hogy az alperes ... 9-től „TRAUBISODA”, 2004. szeptembere óta „TRAUBODA”, 2007. nyarától „TRAUBI”, 2006. márciusától kezdődően a „TRAUB” szókezdetet követően a szóvégi „i” helyett egy palackformát szerepeltető megjelöléssel üdítőitalt gyárt és forgalmaz, illetve ezen elnevezéseket, valamint a „TRAÜDI” és a „TRA-ÜDI” megjelöléseket üzleti levelezések és reklámozása során használja.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint a (3) bekezdés a), b) és e) pontjai alapján, továbbá a 27. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a)-b) pontja és a 29. § (2) bekezdése felhívásával bírálta el.

Döntése során először a felperesek perbeli legitimációja kérdésében foglalt állást, és megállapította a hiteles lajstromkivonat tartalma alapján, hogy az I. rendű felperes a védjegyoltalom jogosultja, a II. rendű felperes pedig a lajstromba bejegyzett használója, akik jogosultak fellépni a bitorlással szemben.

Részletesen vizsgálta ezt követően az elsőfokú bíróság a védekezés folytán, hogy az alperes rendelkezik-e saját védjeggyel vagy olyan jogokkal, amely a védjegybitorlás megállapítását kizárja. Az alperes által hivatkozott, az 1987. március 20-án megkötött szerződés alapján származtatott jogát nem találta fennállónak, rámutatva, hogy a Fővárosi Bíróság 1.P.25.901/2001/26., illetve a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.174/2004/11. számú határozataiban már megállapítást nyert, hogy a C... Kft. a védjegy használati jogát nem ruházhatta át az alperesre. Nem látta a védjegybitorlás alól való kimentésre alkalmasnak azt az alperesi érvelést sem, hogy a ... lajstromszámú védjegyre a beavatkozóval használati szerződést kötött, figyelemmel arra, hogy annak a védjegynek jelenleg bejegyzett jogosultja a felperes. A ... számú védjeggyel kapcsolatban sem volt bizonyított, hogy az alperes védjegye lenne és az alperesnek a „TRAUBISODA” know-how jogosultságára történt hivatkozását sem találta alaposnak a védjegyoltalommal szemben. Az alperes „TRAUBI” közösségi szóvédjegyre vonatkozó álláspontjával szemben kifejtette a Közöségi Védjegyrendelet 110. cikk (1) bekezdése alapján, hogy a közösségi védjegy Magyarország tekintetében a védjegybitorlást nem zárja ki.

A sérelmezett védjegyhasználati magatartások közül a cégnév használattal megvalósuló bitorlás tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az alperesi társaság korábbi cégnevének „TRAUBI” vezérszava az összetéveszthetőségig hasonlított a felperesi védjegyhez és a cégnévváltozás sem küszöbölte ki az összetéveszthetőséget, mert a „TRA-ÜDI” vezérszó kiejtésében hasonló és asszociációs kapcsolatot teremt a védjeggyel. A terméknévvel, üzleti levelezéssel és reklámozással is megvalósultnak találta a védjegybitorlást, mert a csatolt - és az ítéletben részletesen ismertetett megjelenésű - termékminták, üdítőital-címkék, számlák, akciós ajánlatok, az alperesi honlapról kinyomtatott oldalak alapján alátámasztottnak találta, hogy az alperes a „TRAUBI”, „TRAUBISODA”, „TRAÜDI” és „TRA-ÜDI” megjelöléseket engedély nélkül használta és e megjelölések az összetéveszthetőségig hasonlóak a felperesi védjeggyel hasonló áruk tekintetében.

Végül kitért az ítélet indokolásában a felfüggesztésre vonatkozó kérelemre, valamint az elutasított bizonyítási indítványokra. A perköltség viseléséről a felperesi képviselők által kifejtett munka nagyságára, az eljárás hosszú tartamára és az előlegezett költségekre tekintettel határozott.

A részítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen a részítélet megváltoztatását és a felperesek keresetének elutasítását, másodlagosan a részítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (2) bekezdésében írtak ellenében járt el akkor, amikor a viszontkeresetet nem bírálta el a felperesek kereseti követelésével egyidejűleg. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a berekesztés előtt több eljárási szabályt sértett és ezért indítványozta a részítélet hatályon kívül helyezését. Egyebekben előadta, hogy az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait fenntartja, továbbá a részítéletben foglalt megállapítások nem felelnek meg a Pp. 221. §-ában írtaknak, a részítélet iratellenes és az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során figyelmen kívül hagyta az általa előadottakat és bizonyítási indítványait. Kérte továbbá a fellebbezés részletes indokolásának előterjesztésére határidő biztosítását, annak benyújtására azonban nem került sor.

Az I. és II. rendű felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták, helyes indokai alapján.

Az alperesi beavatkozó akként nyilatkozott, hogy a perben tett előadásait fenntartja.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság eljárási hiba nélkül, alaposan feltárt tényállás alapján helyes döntést hozott, és jogi okfejtését is osztja a másodfokú bíróság.

Megalapozatlanul kifogásolta a fellebbezés a részítélet meghozatalát, mert annak törvényi feltételei maradéktalanul fennálltak az adott esetben.

A Pp. 213. § (2) bekezdése szerint a bíróság egyes kereseti kérelmek felől vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A részítélet a később hozott ítélettel a beszámítási kifogásra, illetőleg a viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül helyezhető, vagy megfelelően módosítható.

A Legfelsőbb Bíróság 3/2000. Polgári jogegységi határozata értelmében az ítélet teljességének a Pp. 213. §-a (1) bekezdésében megfogalmazott elve alól a törvény kivételt enged a részítélet esetében, amelynek hozatala a bíróság belátásától függ. A konkrét körülmények mérlegelésével kell döntenie abban a kérdésben, hogy részítélet esetén nem sérül-e szükségtelenül a szembenálló követelések együttes elbírálásához fűződő érdek, illetőleg mennyiben indokolt jogvédelmi vagy pergazdaságossági okból a jogvita részleges lezárása.

A jelen perben több kereseti kérelem várt elbírálásra. A felperesek keresetükben védjegybitorlás megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását kérték arra hivatkozva, hogy az alperes által használt megjelölések a ... lajstromszámú

„TRAUBISODA" védjeggyel összetéveszthetőek. Ezzel szemben az alperes viszontkeresetében a védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazását három védjegyre - a ... lajstromszámú „TRAUBISODA" szóvédjegyre, az ... eljárási szám alatti „A TERMÉSZET AJÁNDÉKA" jelmondatra és a ... lajstromszámú „Csak a balatonvilágosi az igazi" védjegyre - alapítottan kérte. A kereset és a viszontkereset tárgya tehát nem azonos, mivel különböző lajstromszámú védjegyekkel és eltérő használati magatartásokkal volt kapcsolatos, továbbá az egymással szembeni követelések beszámításra sem alkalmasak. A peres felek kereseti igényei leginkább célszerűségi okból kapcsolódtak egymáshoz, mivel az alperes perbeli védekezése lényegében megegyezik a viszontkeresete jogalapjával.

A felperesi kereset tehát önállóan elbírálható, és ebben a részben további bizonyítási indítvány nem volt, további tárgyalásra nem volt szükség. A 2008. január 18-án előterjesztett alperesi viszontkereset kapcsán azonban a tárgyalás berekesztését megelőzően az alperes a viszontkeresete alátámasztásául újabb tanú meghallgatására terjesztett elő indítványt, abban a részben a bizonyítási eljárás nem befejezett. Mindezek mellett a felek érdekeit és a konkrét körülményeket mérlegelve az eredetileg 1999. márciusában indult, majd eljárási okokból hatályon kívül helyezett döntések és az alperes többszöri perbehívási kérelmei folytán igen hosszú ideje folyó perben az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a felperesek jogvédelme érdekében a kereset tekintetében részítelek meghozatalának volt helye.

Alapítvánnyal utalt a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság a berekesztés előtt több eljárási szabályt sértett. Ezeket a fellebbezés egyáltalán nem jelölte meg, de a másodfokú bíróság az iratok alapján nem is tárt fel eljárási hibát.

A fellebbezés tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. §-ában írtaknak.

A Pp. 221. § (1) bekezdése kimondja, hogy az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

E kötelezettségét az elsőfokú bíróság a jogszabályban előírtaknak mindenben megfelelően teljesítette. A döntés alapjául szolgáló tényállást kimerítő részletességgel megállapította, pontosan ismertette a felek kérelmeit és az alkalmazott jogszabályokat, döntésének részletes és megalapozott jogi indokát adta, végül a mellőzött bizonyítás okára is kitért.

Ezen túl az alperes a fellebbezésében nem hivatkozott olyan tényre, körülményre, vagy új jogi álláspontra, amelynek az elsőfokú bíróság ne adta volna indokát.

Mindössze akként nyilatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait fenntartja. Azokra azonban az elsőfokú ítélet már megfelelő választ adott, helyes indokait a másodfokú bíróság szükségtelennek tartja megismételni.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét - helyes indokai alapján - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján, áfával növelten állapította meg.

Az alperes az eljárás során részére engedélyezett illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2011. október 11.

Dr. Kertészné dr. Princzinger Márta s.k.  
a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.  
s.k.  
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea  
bíró

A kiadmány hitelül:  
bírósági ügyintéző